

Tilburg University

Beroep op terugkeergarantie niet gehonoreerd

Jellinghaus, S.F.H.

Publication date:
2012

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):

Jellinghaus, S. F. H., (2012). *Beroep op terugkeergarantie niet gehonoreerd*, No. 10/5242, Feb 23, 2012. (Rechtspraak voor medezeggenschap; Vol. 19, No. p. 21-22).

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Beroep op terugkeergarantie niet gehonoreerd

1840

Een politieambtenaar ontvangt bij zijn ontslag op eigen verzoek voor de duur van twee jaar een terugkeergarantie. Na zijn ontslag wordt bekend dat de politieambtenaar zich schuldig heeft gemaakt aan huisvredebreuk bij zijn voormalige echtgenote. Ook wordt hij door zijn echtgenote beschuldigd van strafbare feiten en heeft hij tijdens onderzoeken gelogen. De Centrale Raad van Beroep deelt in zijn oordeel van 23 februari 2012 de mening van de korpsbeheerder dat hij onder deze omstandigheden niet gehouden is aan de afgegeven onvoorwaardelijke terugkeergarantie. Het optreden van de politieambtenaar is onbetrouwbaar en onwaardig, terwijl hoge integriteitseisen aan de functie worden gesteld.

Artikel 8:65 Algemene wet bestuursrecht. Centrale Raad van Beroep, 23 februari 2012, nr. 10/5242 AW, LjN BV6825, TAR 2012/102.

Feiten

Een politieambtenaar ontvangt bij zijn ontslag op eigen verzoek een terugkeergarantie voor de duur van twee jaar. Vlak voor zijn ontslag is de politieambtenaar betrokken geraakt bij diverse aangiftes/meldingen door zijn voormalige echtgenote, alsmede van hemzelf. Gedurende de terugkeergarantieperiode verzoekt de ambtenaar om weer terug te mogen keren naar het korps. Bureau interne zaken doet hierop een onderzoek, waarna het verzoek tot terugkeer wordt afgewezen. Hiertegen komt de ambtenaar in bezwaar en beroep.

De rechtbank wijst het beroep tot terugkeer van de politieambtenaar af. Daarbij overweegt de rechtbank dat sprake is van een ingrijpende wijziging van omstandigheden. Als gevolg hiervan is het korps niet gehouden aan de ongeclausuleerde gegeven terugkeergarantie. Volgens de rechtbank is voldoende aannemelijk geworden dat de politieambtenaar zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen die een terugkeer belemmeren.

De politieambtenaar kan zich niet verenigen met deze uitspraak en legt de kwestie voor aan de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Daarbij stelt hij onder meer dat de verweten gedragingen onvoldoende zijn vast komen te staan en dat het onderzoek van het bureau interne zaken onzorgvuldig heeft plaatsgevonden. Ook is hij van mening dat sprake was van een ongeclausuleerde toezegging.

Oordeel Centrale Raad van Beroep

De Centrale Raad van Beroep overweegt dat het verweten politiemanonwaardig gedrag ziet op het zonder toestem-

ming binnentreden van een woning van de (voormalige) echtgenote en het niet spreken van de waarheid bij een hoorzitting naar aanleiding van een ingediende klachtbrief door zijn voormalige eega.

De CRvB oordeelt dat het onderzoek voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. Eventuele gebreken ten aanzien van het horen van de politieman zijn gedurende de bezwaarprocedure gerepareerd. Ook bestaat geen reden om de verklaringen ter zake het ongewenste gedrag door de echtgenote in twijfel te trekken. Verder heeft de politieambtenaar ook erkend het huis te hebben betreden zonder verkregen toestemming. Dit was omdat hij spullen voor de hond moest ophalen.

Dit alles moet volgens de Centrale Raad van Beroep worden aangemerkt als gedragingen die zeker voor een ervaren politieman moeten worden aangemerkt als onbetrouwbaar en onwaardig. De onvoorwaardelijke terugkeergarantie vervalt, nu deze feiten pas bekend zijn geworden na het ontslag van de politieambtenaar. Aan politieambtenaren worden hoge eisen gesteld met betrekking tot integriteit. Terecht is de terugkeer van de politieambtenaar geweigerd.

Aantekening

Regelmatig komt het voor dat er terugkeergaranties aan voormalige werknemers of ambtenaren worden verstrekt. We zien dat ook ongeclausuleerde terugkeergaranties wel enige beperkingen kennen. De onderhavige beperking lijkt wel duidelijk. Hier is sprake van een publieke vertrouwensfunctie en daar worden hoge eisen aan gesteld. Wanneer hieraan niet (meer) wordt voldaan, mag de terugkeer worden geweigerd. Van belang hierbij is wel dat de Centrale Raad van Beroep aangeeft dat deze voorvallen ten tijde van het verstrekken van de terugkeergarantie nog niet bekend waren. Was dit wel het geval geweest, dan had het er natuurlijk anders uit gezien. Dan had de korpsbeheerder niet meer in redelijkheid de terugkeer kunnen tegenhouden.

We zien met name ook bij reorganisaties e.d. dat terugkeergaranties worden afgegeven. De rechtspraak heeft inmiddels uitgewezen dat in dergelijke situaties goed bekeken moet worden hoe de tekst luidt van de afgegeven garantie. Dit geldt ook ten aanzien van werkgelegenheidsgaranties. Wat wordt nu exact toegezegd (en wat dus niet). Dat luidt zeer nauw.

Verder zien we in deze uitspraak dat het ook daadwerkelijk ging om een vertrouwensfunctionaris. Wanneer het ging om een medewerker bij een gemeente van de plantsoendienst e.d. had de uitspraak er wellicht heel anders uit gezien. Juist de vertrouwensfunctie als politieambtenaar geeft ook aan dat het enkele feit dat sprake is van verdachte situaties, voldoende is om de terugkeergarantie teniet te doen. Immers, de politieman is niet strafrechtelijk vervolgd, laat staan veroordeeld.

Wanneer collectief sprake is van terugkeergaranties, dan kan sprake zijn van een instemmingsrecht bij de ondernemingsraad. Er is dan immers sprake van een aanstellings- en ontslagbeleid. De ondernemingsraad beschikt echter niet over een positie wanneer er sprake is van een individuele regeling. Hierop ziet het instemmingsrecht dus niet. Daarnaast vervalt het instemmingsrecht ook wanneer de terugkeerregeling is geregeld in een publiekrechtelijke regeling. Bij de vaststelling hiervan speelt dan het georganiseerd overleg een rol.

Let op

Deze ambtenaar kon bezwaar aantekenen tegen de weigering om hem in dienst te nemen, omdat hij een voormalige ambtenaar was. De rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep heeft uitgewezen dat niet iedere sollicitant tegen een afwijzing bezwaar kan aantekenen tegen deze afwijzing (alsmede beroep kan instellen). Dit kunnen alleen ambtenaren die reeds in dienst zijn bij de overheidswerkgever. Externe sollicitanten kunnen dit niet. Wel kunnen zij een klacht indienen tegen hun behandeling bij de ombudsman.